

som den, de Herrer viste i Dag overfor Andelsbanken, er hverken Andelsbevægelsen eller Venstrepartiet værdig.

Kragh: Den ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, har paa ny fremsat nogle Bemærkninger, som gør det ønskeligt for mig at føje nogle Ord til de Bemærkninger, jeg fremsatte i forrige Møde. Det er ikke den første Del af det ærede Medlems Tale, jeg vil beskæftige mig med; det ærede Medlem bevæger sig nemlig ganske overordentlig scenevant, saa at sige som en indfødt i Molboland. Det hænder jo ikke ganske sjældent, at det ærede Medlem i muntre Taler skildrer Udsnit af Livet dér, og han gaar jo op i den Intelligenskreds, som disse Historier drejer sig om, med en ganske sjælden Evnetil at leve sig ind i Situationen, baade i dens Tankegang og i Udtryksformen; det ærede Medlem gaar endogsaa undertiden saa vidt, at han synes at forveksle dette Tings Medlemmer med sine Landsmænd i det Land, som han skildrer i denne Forbindelse. Saadan har det ærede Medlem ogsaa været ude i Aften, og det er ikke klogt af det ærede Medlem, thi saa er det, han vover sig ud i Paastande, som overhovedet slet ikke har noget som helst med det faktiske at gøre.

Det er nogen Tid siden nu, at den højtærede Statsminister slog ud med Haanden i Anledning af denne Sag og raabte: Kom an! Det syntes for mange, som om Statsministeren var lidt tilbøjelig til at tage sin Indbydelse tilbage, efterhaanden som Sagen udviklede sig, og det var da maaske ganske naturligt for det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen at genoptage Indbydelsen i Statsministerens Form, ogsaa ved den Tale, han holdt her ved anden Behandling. Det ærede Medlem maa dog forstaa, at en Tale som den, han afleverede, og som i sin Grundtone var væsensforskellig fra den, det ærede Medlem holdt her i Aften, ikke kan blive staaende uimodsagt, det er fuldstændig umuligt. Denne Tale var jo skrevet over Recepten: Lad os hellere tale om noget andet end det, som Sagen virkelig angaar. Det ærede Medlem har gennem de Betragtninger, han her har fremført, holdt sig til dette, at man skal søge at føre Krigen over i Fjendens Land, og man skal saa meget mere gøre det, naar man har Fornemmelsen af, at ens egne Forsvarsværker er værdiløse, af, hvor svag man i Virkeligheden er i Defensiven.

Og det er det, som det ærede Medlem i denne Sammenhæng er. Thi man kommer jo ikke udenom det faktiske — hvor mange

Ord man saa ofrer paa det —, at der i Januar Maaned forelaa en Opgørelse over Andelsbankens Forhold, der viste, at der skulde afskrives 15,3 Mill. Kr. uden at der var noget som helst at afskrive dem paa. Man kommer ikke udenom, at der fra Direktionen var tilgaaet Bankinspektoratet og Nationalbanken — og derigennem selvsagt ogsaa Erhvervsministeren — Oplysning om, hvilket Beløb der skulde være til Disposition til Dækning af opsagte Indskud og til Overskudsbetaling. Direktørerne hævder udtrykkelig, at det var paa Basis af disse Oplysninger, at Forhandlingerne i Begyndelsen af Januar Maaned førtes. Og overfor denne Kendsgerning har man saa ikke andet at pege paa, end at man fyldte 8 Mill. Kr. i den Institution, der behøvede det 3—4 Gange saa store Beløb for overhovedet at komme frelst ud af sine Vanskeligheder. Saaledes ligger Forholdet, og saa siger den højtærede Erhvervsminister, trængt af disse Realiteter: Ja, men hvis man ikke havde opgivet Kravet paa Mælkekondenseringen, saa havde Banken levet endnu. Den højtærede Minister glemte i Øjeblikket, at disse Krav ingeniende er opgivet, og der er da ingen anden Forklaring paa denne Udtalelse, end at den højtærede Erhvervsminister ogsaa i Øjeblikket glemte, at Banken er lukket.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen vælger saa, vanskeligt stedt som han er, en anden Taktik, han vender sig mod den tidligere Regering og vil udlede de Vanskeligheder, Banken staar i nu, fra de Begivenheder, der fandt Sted i Januar Maaned 1924. Nu har jeg oplyst det ærede Medlem om, hvorledes hele dette Forhold ligger, og det ærede Medlem vil kunne faa min Fremstilling ubetinget bekræftet fra Bankinspektionens Side. Bankinspektionen kan ikke, naar en Bank af denne eller hin Grund, paa Grund af større Forretningers Afslutning, paa Grund af Overtagelse af anden Bank eller lignende, ikke opfylder § 7, som Følge deraf lukke Banken, men maa give Dispensation i nogen Tid for at bringe Bankens Forhold i Overensstemmelse med Kravene i § 7. Og det er det, der er sket i denne Sag overfor Andelsbanken, intet som helst andet.

Jeg maa i denne Forbindelse bede om den højtærede Formands Tilladelse til at redegøre for to Beretninger, der er afgivet angaaende Andelsbankens Regnskaber. Den første Beretning er afgivet i 1922 og angaar Bankens Virksomhed i Aaret 1921 — det er ganske gode Oplysninger for det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen. Bankens For-